

Jr kapitola 5.

[1] "Proběhněte ulicemi Jeruzaléma, prohledejte jeho náměstí, jen se dívejte a přesvědčte se, zda najdete někoho, kdo uplatňuje právo, kdo hledá pravdu, a já Jeruzalému odpustím. [2] Žikají-li: 'Jakože živ je Hospodin', jistě přísahají křivě." [3] Hospodine, tobě přece záleží na věrnosti. Biješ je, ale bolesti se nesvíjejí, ničíš je, ale tvá napomínání odmítají. Jejich tváře jsou tvrdší než skála, odmítají se vrátit. [4] Řekl jsem: Jsou to jen nuzáci! Počínají si pošetile, protože neznají Hospodinovu cestu, řády svého Boha. [5] Půjdu tedy k velkým, promluvím s nimi, ti přece znají Hospodinovu cestu, řády svého Boha. Avšak ti rovněž rozlomili jho, zpřetrhali pouta. [6] Proto je zadává lev z divočiny, zahubí je stepní vlk. U jejich měst bude číhat levhart a rozsápe každého, kdo z nich vyjde, neboť jejich nevěrností je tolik, tak četná jsou jejich odvrácení. [7] "Jak bych ti to mohl odpustit? Tvoji synové mě opustili a přísahají při tom, co není Bůh. Sytím je, a oni cizoloží, v domě nevěstky si zasazují smuteční zářezy. [8] Jsou to bujní hřebci, hned jak vstanou, každý plane vášní k ženě svého bližního. [9] Což je za to nemám ztrestat? je výrok Hospodinův. Což takový pronárod nemá postihnout má pomsta? [10] Vystupte na jeho zdi a niče, ale ne docela, odstraňte jeho výhonky, protože nepatří Hospodinu. [11] Věrolomně se vůči mně zachoval dům izraelský i dům judský, je výrok Hospodinův. [12] Zapřeli Hospodina, říkají: 'On to neudělá, nepotká nás nic zlého, nepocítíme meč ani hlad. [13] Proroci přejdou jako vítr, nemají co mluvit; tak ať se jim stane.'" [14] Proto praví Hospodin, Bůh zástupů, toto: "Protože mluvíte takovými slovy, hle, já vkládám svá slova do tvých úst, ta budou ohněm a tento lid bude dřívím, jež pozře." [15] "Hle, přivedu na vás zdaleka pronárod, dome izraelský, je výrok Hospodinův, pronárod mohutný, pronárod odvčký, pronárod, jehož jazyk neznáš, nebudeš rozumět tomu, co mluví. [16] Jeho toulec je otevřený hrob, všichni jsou bohatíři. [17] Pozře tvou žeň, tvůj chléb, pozře tvé syny i tvé dcery, pozře tvé ovce i tvůj dobytek, pozře tvou révu i tvé fíky, mečem vyvrátí tvá opevněná města, na něž se spoléháš." [18] "Avšak ani v oněch dnech s vámi neskoncuji docela, je výrok Hospodinův. [19] Až se zeptáte: 'Proč nám to všechno Hospodin, náš Bůh, učinil', ty jim řekneš: 'Tak jako jste vy opustili mne a sloužili ve své zemi cizím bohům, tak budete sloužit cizákům v zemi, která nebude vaše.'" [20] "Oznamte v domě Jákobově a rozhlašte v Judsku toto: [21] Slyš to přece, lide pomatený, bez rozumu! Oči mají, a nevidí. Uši mají, a neslyší. [22] Což se mě nebudete bát? je výrok Hospodinův, nebudete se přede mnou svíjet bolestí? Moři jsem jako hráz položil písek, je to řád věčný, který nepřestoupí. Bouří se, ale nic nezmůže, jeho vlny hučí, ale nepřestoupí jej. [23] Avšak tento lid má srdce umíněné a vzpurné, odešli z umíněnosti. [24] Ani je nenapadlo říci: 'Bojme se Hospodina, svého Boha, který dává vydatný déšť, jarní i pozdní, v pravý čas, ke žni stanovené týdny nám zachovává.' [25] Vaše nepravosti to všechno narušily, vaše hříchy vás zbavily dobra." [26] "V mém lidu se objevují svévolníci, rozhlížejí se, krčí, jako ptáčníci líčí past a lapají lidi. [27] Jako klec je plná ptáků, tak jsou jejich domy plné lsti. Proto se stali velkými, zbohatli. [28] Tuční jsou, tlustí, zlé události netečně přecházejí, nikoho neobhájí, ani sirotka, a přesto je provází zdar. Za právo ubožáků se na soudu nepostaví. [29] Což je za to nemám trestat? je výrok Hospodinův. Což takový pronárod nemá postihnout má pomsta? [30] Úděsná, otřesná věc se děje v zemi. [31] Proroci prorokují klamně, kněží vládnu na vlastní pěst a můj lid to má rád. Co však uděláte, až nastanou věci poslední?"